

مقایسه شادکامی در زنان مبتلا به ایدز، زنان سرپرست خانوار و زنان عادی

زهرا باقری شیرازی*
 اعظم پارسایی**

مقدمه و هدف: زنان نیمی از هر جامعه هستند. شادکامی و رضایت از زندگی آنها متأثر از شرایط اجتماعی جامعه است و موثر بر آن و بالا بودن کیفیت زندگی در هر کشور نشانه توسعه پایدار و همه جانبه در آن جامعه است. همچنین زن به دلیل مدیریت و اداره فضای خانه در شادکامی زندگی نقش برجسته‌ای دارد همه اعضای خانواده با او در ارتباط هستند، بنابراین زن شاد خانواده شاد تربیت می‌کند.

روش: به منظور مقایسه بین شادکامی خانواده در زنان مبتلا به ایدز، زنان سرپرست خانوار، و زنان عادی شهر شیراز از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شده است که از هر گروه ۳۰ نفر انتخاب شده‌اند. از پرسشنامه شادکامی آکسفورد استفاده شد که دارای ۲۹ ماده است که پنج حیطه شامل رضایت، خلق مثبت، سلامت، کارآمدی و عزت نفس را در برمی‌گیرد.

نتایج: نشان داد که به‌طور کلی تفاوت بین میزان شادکامی در سه گروه زنان مبتلا به ایدز، زنان سرپرست خانوار و زنان عادی به سطح معنی‌داری رسیده است. اما از بین آنها میزان شادکامی خانواده فقط بین زنان عادی و زنان مبتلا به ایدز به سطح معنی‌دار رسیده است در نتیجه می‌توان گفت زنان عادی که دارای هیچ بیماری خاصی نیستند نسبت به زنان مبتلا به ایدز، اهدافشان را مهم‌تر و احتمال موفقیت و رسیدن به آنها را بیشتر در نظر می‌گیرند احساس شادکامی و خوشبختی بیشتری خواهند کرد در حالی که زنان مبتلا به ایدز تعارض بیشتری را در هدف‌هایشان احساس می‌کنند و احساس شادکامی آنان کمتر است. همچنین چون افرادی که نمره بالای شادکامی دارند عموماً سلامت جسمانی و روانی آنها بیشتر است پس زنان عادی نسبت به زنان مبتلا به ایدز که سلامت جسمانی آنها کمتر است و طول عمر کمتری دارند دارای شادکامی بیشتری هستند.

بحث: شادکامی به عنوان یک تجربه درونی مثبت و یکی از شاخص‌های سلامت روان که حاصل ارزیابی شناختی و عاطفی افراد از زندگی‌شان می‌باشد مورد توجه روانشناسان بسیاری در دهه‌های اخیر قرار گرفته است. این عامل مهم می‌تواند در پیشرفت سطح کیفی زندگی، افزایش شادکامی و کم شدن تعارضات نقش مهمی داشته است.

* کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی علوم تحقیقات فارس
 ** کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی مرودشت